

॥ ३९ ॥ सुखबहे एकीकृतयोर्बह्वहं हि सुखेन भवतीति प्रसिद्धं ॥ ४० ॥ समानीतमात्रे संयोजितमात्रे ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ अराक्षसीवेषतः ॥ ५१ ॥
 ते च तुष्पथनिक्षिप्ते जरानामाथराक्षसी ॥ जग्राहमनुजव्याघ्रमांसशोणितभोजना ॥ ३९ ॥ कर्तुकामासुखबहेशकलेसातुराक्षसी ॥ संयोजयामास तदा वि-
 धानबलचोदिता ॥ ४० ॥ ते समानीतमात्रे तु शकले पुरुषर्षभ ॥ एकमूर्तिधरो वीरः कुमारः समपद्यत ॥ ४१ ॥ ततः साराक्षसी राजन् विस्मयोत्फुल्ललोचना ॥
 नशशाकसमुद्बोद्धुं वज्रसारमयं शिशुं ॥ ४२ ॥ बालस्ताम्रतलं मुष्टिं कृत्वा चास्ये निधाय सः ॥ प्राक्रोशदति संरब्धः सतोय इव तोयदः ॥ ४३ ॥ तेन शब्देन सं-
 भ्रांतः सहसांतः पुरे जनः ॥ निर्जगाम नरव्याघ्रराज्ञा सह परंतप ॥ ४४ ॥ ते चाबले परिम्लाने पयःपूर्णपयोधरे ॥ निराशो पुत्रलाभाय सहसैवाभ्यगच्छतां ॥
 ॥ ४५ ॥ तेथ दृष्ट्वा तथा भूते राजानं चेष्ट संततिं ॥ तंच बालं सुबलिनं चिंतयामास राक्षसी ॥ ४६ ॥ नार्हामि विषये राज्ञो वसंती पुत्रगृद्धिनः ॥ बालं पुत्रमिमं
 हंतुं धार्मिकस्य महात्मनः ॥ ४७ ॥ सा तं बालमुपादाय मेघलेखेव भास्करं ॥ कृत्वा च मानुषं रूपमुवाच वसुधाधिपं ॥ ४८ ॥ राक्षस्युवाच बृहद्रथसु
 तस्तेयं मया दत्तः प्रगृह्यताम् ॥ तव पत्नी द्वये जातो द्विजातिवरशासनान् ॥ धात्रीजनपरित्यक्तो मया यं परिरक्षितः ॥ ४९ ॥ कृष्ण उवाच ततस्ते भरत
 श्रेष्ठ काशिराजसुते शुभे ॥ तं बालमभिपद्या शुप्रसन्नैरभ्यर्षिचतां ॥ ५० ॥ ततः सराजा संहृष्टः सर्वतदुपलभ्य च ॥ अपृच्छद्देम गर्भाभां राक्षसीं तामराक्षसीं ॥
 ॥ ५१ ॥ राजोवाच कात्वं कमलगर्भाभेममपुत्रप्रदायिनी ॥ कामया ब्रूहि कल्याणि देवताप्रतिभासिमे ॥ ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि राजसूयारं-
 भपर्वणि जरासंधोत्पत्तौ सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ राक्षस्युवाच जरानामास्मि भद्रं ते राक्षसी कामरूपिणी ॥ तव वेश्म निराजेंद्रपूजि-
 तान्यवसंसुखं ॥ १ ॥ गृहे गृहे मनुष्याणां नित्यं तिष्ठामि राक्षसी ॥ गृहदेवीति नाम्ना वै पुरा सृष्टा स्वयं भुवा ॥ २ ॥ दानवानां विनाशाय स्थापिता दिव्यरूपिणी ॥ यो-
 मां भक्त्या लिखेत्कुड्ये स पुत्रायैव नान्वितां ॥ ३ ॥ गृहे तस्य भवेद्द्विदिरन्यथा क्षयमाप्नुयात् ॥ त्वद्गृहे तिष्ठमाना हं पूजिता हं सदा विभो ॥ ४ ॥ लिखिता चैव कुड्येषु
 पुत्रैर्बहुभिरावृता ॥ गंधपुष्पैस्तथा धूपैर्भक्ष्यभोज्यैः सुपूजिता ॥ ५ ॥ सा हं प्रत्युपकारार्थं चिंतयाम्यनिशंतव ॥ तवे मे पुत्रशकले दृष्टवत्यस्मि धार्मिक ॥ ६ ॥ संश्ले-
 षिते मया दैवात् कुमारः समपद्यत ॥ तव भाग्यान्महाराज हेतुमात्रमहं त्विह ॥ ७ ॥ मेरुं वा खादितुं शक्ता किंपुनस्तव बालकं ॥ गृहसंपूजनात्तुष्ट्या मया प्रत्यर्पितस्तव ॥
 ॥ ८ ॥ कामया कामेन यातीति इच्छा विहारिणी ॥ ५२ ॥ इति सभापर्वणि नैल० भा० सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ जरेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ तिष्ठमाना सुस्थिरा ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥